

lingens Motiver anvendes dels til direkte Understøttelse til Frøken Lauridsens Lærerindeskole i Sorø med 1000 Kr., dels til Elever paa Birgitte Nielsens Lærerindeskole med 1000 Kr., dels endelig med Resten — og det er det, Bevillingen egentlig angaar — til Elevunderstøttelser paa de egentlige Husholdningsskoler, ikke Lærerindeskoler, efter Fradrag af Honorar m. m. til den tilsynsførende. Efter at Bevillingen var given, antog Ministeriet Fru Birgitte Nielsen til tilsynsførende paa Betingelse af, at hun opgav sin Husholdningsskole. Derimod fandt man det uforment at stille den samme Fordring med Hensyn til den af hende drevne Lærerindeskole. Efter Indstilling af den tilsynsførende udgik saa en Bekendtgørelse til Husholdningsskolerne, hvorved Ansøgninger om Anerkendelse af Husholdningsskoler, som berettigede til Statsunderstøttelse for Eleverne, indkaldtes. I denne Bekendtgørelse fremsattes som Betingelse for Anerkendelse, at Elevantallet ikke maatte overstige 40, og at Undervisningsplanen udviste ugentlig 12 Timers praktisk Uddannelse, 12 Timers Teori og 12 Timers Undervisning i Vask, Strygning osv.

Af de 7 indkomne Ansøgninger om Anerkendelse bevilgedes de 5. De 2 andre vare fra Frøken Lauridsen, — hvis korte Kursus foreløbig ikke fandtes egnede til Anerkendelse, saaledes at Eleverne paa disse kunde understøttes af denne Bevilling, — og fra Frøken Jacobsen i Hillerød, der havde taget sin Ansøgning tilbage. Anerkendelsen af de 5 andre Husholdningsskoler er offentliggjort, men Skrivelserne endnu ikke afgaaede af Hensyn til det i Mellemtiden fra Husholdningsskolerne indkomne Andragende og hele den af dem rejste Bevægelse. I dette Andragende klages over Begrænsningen til 40 Elever, over Normeringen af et bestemt Timetal ugentlig til de i Bekendtgørelsen nævnte Fag og over den tilsynsførendes formentlige Fordring om, at Husholdningsskolerne Lærerpersonele skal have taget Eksamen paa den af hende ledede Lærerindeskole. Hvad nu det første Punkt angaar, kan der naturligvis være delte Meninger om, hvorvidt Tallet 40 her er det rette. Men Hovedsagen er, at man maa anse det heldigt for Undervisningen, at disse Skoler ikke indrettes paa et altfor stort Elevantal. Af Hensyn til Undervisningen i det praktiske Arbejde, der dog er Hovedsagen, byde Skoler med dog nogen Begrænsning af Elevantallet en Fordel fremfor de meget store Skoler, og

det er i øvrigt Husholdningsskolerne selv, som i en Henvendelse i Fjor have angivet Tallet 40 som en passende Grænse.

Hvad det andet Punkt angaar, var der fastsat ugentlig 12 Timer til Madlavning, 12 til Vask, Strygning og anden Husgering og 12 Timer til Teori, nemlig Næringsmiddellære, Sundhedslære, Regnskab og Forevisning i Madlavning. Jeg kan ingenlunde være enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds i, at en saadan Undervisningsplan gaar, som det ærede Medlem udtalte, altfor langt bort fra det praktiske og udvikler Teorien i altfor stærk en Grad. Om Undervisningsplanerne for Husholdningsskolerne kan der naturligvis være forskellige, hver for sig maaske vel begrundede Meninger, og utvivlsomt bør der indrømmes nogen Frihed paa dette Omraade. Men nogen Norm maa der være for, hvad der maa udkræves af en saadan Skole, for at dens Elever kunne faa Statsunderstøttelse, nogen Regel for, hvad der er et Sted, hvor unge Piger kunne lære Husholdning, som det hedder, og hvad der er en Fagskole, hvis Elever kunne faa Statsunderstøttelse paa samme Maade som Landbrugsskolerne Elever. Og atter her maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvorledes disse Grundtræk for Undervisningsplanen for f. Eks. Skolen i Silkeborg kunne betyde — som det ærede Medlem for Frederiksberg udtalte —, at Staten vil tvinge den teoretiske Undervisning ind paa Landbohøjskolen.

Og hvad endelig det tredie Punkt angaar, den formentlige Fordring om, at Lærerpersonelet skal have taget Eksamen paa den tilsynshavendes Lærerindeskole, saa er det mig ikke bekendt, hvad der ligger til Grund herfor. Selv erklærer hun, at hun ikke har gjort noget Forsøg paa at paatvinge Husholdningsskolerne Lærere, som ere udgaaede fra hendes Skole. Hvad Uddannelsen paa disse Skoler i øvrigt angaar, kunde det formentlig være begrundet, at man overfor Fagskoler som de paagældende forlangte visse Garantier i saa Henseende. Men skulde saadanne Krav i sin Tid blive stillede, da staar det jo alle tre Lærerindeskoler frit for at indrette sig derefter og paa lige Vilkaar uddanne Lærere efter dette Hensyn. Men selvfølgelig vil der jo kunne forhandles yderligere om disse Punkter. Sagen er jo ny og Bevillingen til Elever ved disse Skoler ganske ny og forsøgsvis. Jeg erindrers saaledes om, at man i Fjor ikke fastsatte, hvorledes Understøttelserne skulde uddeles, men foreløbig henlagde det under